

СПОРТИВНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК САМОСТІЙНИЙ ВИД ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

студент Ташкалюк Т.М.

Спортивний менеджмент – це самостійний вид професійної діяльності, який спрямований на ефективне досягнення цілей спортивної організації, шляхом найбільш раціонального використання матеріальних, трудових та інформаційних ресурсів. Народження спортивного менеджменту як професії пов'язане з появою посад керівників спортивних організацій. Сфера діяльності спортивних менеджерів дуже різноманітна: освітні установи різних типів, різноманітні організації аматорського і професійного спорту (клуби, спортивні спорудження, федерації і т.п.), компанії по виробництву і продажу спортивних товарів.

Ефективне управління сферою спорту вимагає відповідного кадрового забезпечення. Сучасні заклади фізичної культури і спорту потребують фахівців з вищою освітою, які могли б кваліфіковано реалізувати функції управління відповідно до вимог сучасного ринку. З огляду на це у різних країнах докладались і докладаються зусилля для формування систем фахової підготовки менеджерів фізичного виховання і спорту. Перші спроби вирішити цю кадрову проблему відносяться до 1970-х рр. У той час у країнах Західної Європи склалася практика, коли менеджерами у сфері спорту ставали колишні спортсмени, які після завершення кар'єри закінчували вищі навчальні заклади за спеціальностями “менеджмент організацій” або “економіка”. Це давало їм змогу, спираючись на класичні знання із загальної теорії менеджменту, вирішувати проблеми, з якими стикалися спортивні організації під впливом ринку, комерціалізації спорту. Але це давало змогу лише частково забезпечити адаптацію спортивних організацій до вимог ринкового середовища, оскільки потреби стрімко зростаючої кількості організацій спорту були задоволені повною мірою.

Спостереження за великими групами спортсменів високої кваліфікації показали, що найбільш характерними особливостями їх особистості є: висока емоційна стійкість, впевненість в собі,

незалежність, самостійність, схильність до ризику, самоконтроль, комунікабельність.

За даними американських спортивних психологів, до тих якостей спортсмена, які найчастіше зустрічаються належать: високий рівень агресивності (який майже завжди знаходиться під контролем у спортсмена), високий рівень мотивації досягнень, екстраверсія та твердість характеру, авторитарність, емоційна стійкість та самоконтроль.

В сучасній науковій думці немає єдиного погляду відносно професійно важливих якостей, якими повинен володіти безпосередньо спортивний менеджер, незважаючи на низку досліджень з цієї проблематики. В той же час, одною з найважливіших на думку багатьох дослідників є організованість, яка визначає успішність та результативність будь-якої діяльності.

З метою формування вітчизняної системи підготовки менеджерів спорту для всіх доцільно застосувати досвід європейської школи підготовки менеджерів з фізичного виховання і спорту. Слід також взяти до уваги досвід вищих навчальних закладів фізичного виховання Російської Федерації. Найціннішими серед них є набуття студентами фахівцями фундаментальних знань в області менеджменту, що поєднуються з тривалою практикою або стажуванням за майбутнім фахом. Насамперед мова йде про застосування практики набуття майбутніми бакалаврами фізичного виховання і спорту навичок виконання функцій менеджерів на нижчих ланках управління спортом.

Практика свідчить, що суспільне визнання і становлення спортивного менеджменту як професії відбувається швидкими темпами, оскільки здійснювати керівництво з позицій традиційного підходу, спираючись лише на старий досвід - неможливо. Сформувалась необхідність спеціалізованої підготовки керівників, удосконалення змісту їх професійної діяльності з управління персоналом. Більше того, цей процес прискорюється в міру того, як професійно підготовлені спортивні менеджери з академічними дипломами й вченими ступенями займають важливі посади в державних, суспільних і приватних спортивних організаціях.

Науковий керівник: ст. викладач Шевченко Г.М.